

Kiviaineksen otto, läjitys ja kierrätystoiminta, Mäntsälän Ohkola

Natura-arvioinnin tarvearvio: Ohkolanjokilaakso (FI0100061)

Päiväys	28.11.2025
Laatija	Soila Silvonen
Tarkastaja	Elina Salo-Miilunmäki
Projektinumero	12019384-113

28.11.2025

Sisällysluettelo

1	Johdanto	3
2	Hankekuvaus	4
3	Tarvearvioinnin lähtökohdat.....	6
4	Tunnistetut vaikutusmekanismit	8
5	Arvio vaikutuksista Ohkolanjokilaakson Natura-alueeseen (FI0100061)	9
	5.1 Natura-alueen kuvaus	9
	5.2 Tarvearvio	12
6	Yhteenveto	15
7	Lähteet	16

28.11.2025

1 Johdanto

NCC Industry Oy:llä on Mäntsälän Ohkolassa maa-ainesten ottoa, kallion louhintaa, kiviaineksen murskausta sekä maankaatopaikka- ja kierrätystermiinalitoimintaa. Alueella oleville toiminnoille on Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen ja Etelä-Suomen aluehallintoviraston myöntämät maa-aines- ja ympäristöluvat. Alueella toteutetaan louhintaa, pintamaan ottoa ja maisemointia lupien mukaisesti:

- Kiviainesta louhitaan alueelta noin 2 010 000 m³
- Pintamaata otetaan noin 285 500 m³
- Maisemointiin käytetään noin 5 390 000 m³ maa-aineksia.
 - Ylijäämään vastaanotto ja loppusijoitus enintään 1 000 000 t/vuosi.
 - Maa-ainekset voivat sisältää ruoppausmassoja, sulfaattimaita, stabiloituja maita ja vieraslajimaita. Näistä välivarastoituna saa olla kerralla yhteensä enintään 100 000 t.
- Alueella voidaan vastaanottaa vuosittain 200 000 t muualta tuotavaa louhetta. Myös varastoitavan louheen määrä on enintään 200 000 t.

Kierrätystoiminnan osalta alueella on voimassa oleva ympäristölupa, jonka mukaan alueelle voidaan maa-ainespankkiin vastaanottaa vuosittain 200 000 tonnia maa-aineksia, joista varastoituna voi olla kerrallaan enintään 500 000 tonnia. Lisäksi alueelle voidaan vastaanottaa kierrätettävistä jättemateriaaleista betonia ja tiiltä enintään 200 000 tonnia/vuosi, josta varastoituna saa olla yhteensä enintään 30 000 tonnia. Edelleen hankealueella on voimassa lupa puun ja metsätähteiden käsittelyyn ja varastointiin siten, että vuosittainen maksimimäärä on 50 000 tonnia/vuosi, josta varastoituna saa olla enintään 8 000 t. Nykyisessä ympäristöluvassa mahdollistetaan myös lasin (vastaanotto 10 000 t/vuosi, varastointi 2 000 t) ja tuhkan (vastaanotto 10 000 t/vuosi, varastointi 2000 t) vastaanotto alueella, mutta näitä ei ole toistaiseksi otettu vastaan.

Käynnissä olevassa ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä (YVA) arvioidaan hankkeen laajennusmahdollisuuksia. Tässä Natura-arvioinnin tarvearviossa käsitellään toiminnan laajentamisesta mahdollisesti Natura-alueeseen kohdistuvia vaikutuksia ja arvioidaan näiden perusteella tarvetta varsinaisen Natura-arvioinnin tekemiselle. Koska toiminnan laajuudesta päätetään vasta YVA-menettelyn jälkeen, tässä Natura-arvioinnin tarvearviossa on käsitelty varovaisuusperiaatteen mukaan laajinta suunniteltua toteuttamisvaihtoehtoa (VE2), jonka vaikutukset ovat suurimmat. Arviossa on huomioitu Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi -oppaan (Mäkelä & Salo 2021) ohjeistusta

28.11.2025

2 Hankekuvaus

Käynnissä olevassa ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä (YVA) arvioidaan hankkeen **laajennusmahdollisuuksia** (Kuva 2), jossa edellä kuvattua toimintaa laajennetaan **enintään** seuraavasti (laajin toteuttamisvaihtoehto VE2):

- Kiviainesta louhittaisiin alueilta noin 12 075 000 m³
- Pintamaata otettaisiin noin 1 766 000 m³. Alin ottotaso rajautuisi korkeuteen +73 mpy.
- Maisemointiin käytettäisiin noin 40 300 000 m³ maa-aineksia.
 - Ylijäämämaan vastaanottoa ja loppusijoitusta olisi enintään 2 000 000 t/vuosi.
 - Maa-aineksista yhteensä 2 000 000 tonnia voi sisältää myös maa-aineksia, jotka kuuluvat seuraaviin luokkiin: ruoppausmassat, sulfaattimaat, stabiloidut maat, vieraslajimaat, sekä lähtötilanteesta poiketen rakennusjätteen sekaiset maat ja hiekoitussepele. Näistä varastoituna saa olla kerralla yhteensä enintään 500 000 tonnia.
- Alueelle vastaanotettavan louheen määrä on 1000 000 t/vuosi, varasto 1500 000 t.

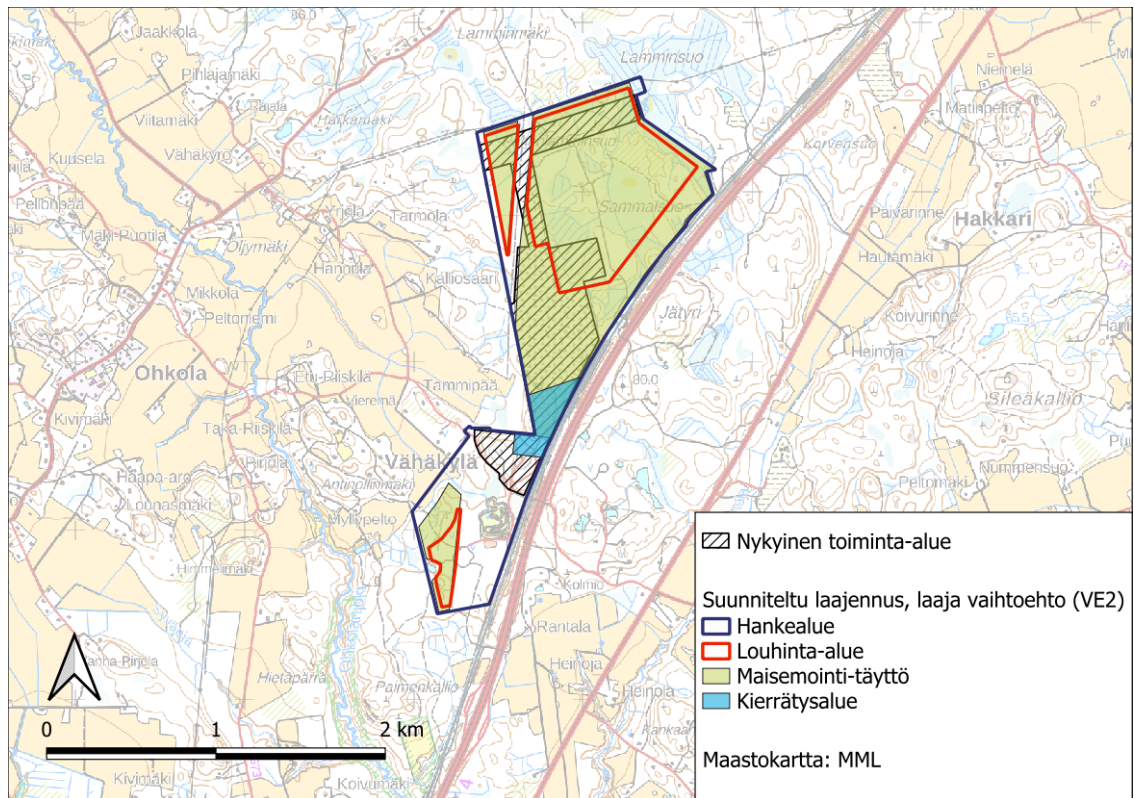
Kierrätystoiminnan osalta (maa-ainespankki, betoni ja tiili, puu ja metsätähteet) maa-ainespankkiin voidaan vastaanottaa vuosittain 500 000 tonnia maa-aineksia, joista varastoituna voi olla kerrallaan enintään 1 000 000 tonnia. Nykyisen ympäristöluvan mukaisesti betonin ja tiilen vastaanottomäärät olisivat enintään 200 000 tonnia/vuosi, josta varastoituna saa olla yhteensä enintään 30 000 tonnia. Puun ja metsätähteiden käsittelyä ja varastointia jatkettaisiin nykyisen luvan mukaisesti siten, että vuosittainen maksimimäärä on 50 000 tonnia/vuosi, josta varastoituna saa olla enintään 8 000 t.

Lisäksi laajimpaan toteuttamisvaihtoehtoon (VE2) sisältyy uutena toimintana myös lumen ja hiekoitussepeleiden vastaanotto. Vastaanottomäärät voivat vaihdella vuosittain, mutta arvio määristä on lumen vastaanotto noin 30 000 m³/vuosi, hiekoitussepeleiden vastaanotto 250 000 t/vuosi ja hiekoitussepeleiden enimmäisvarastointimäärä 350 000 t. Tarkemmat kierrätystoiminta-alueet esitetty kuvassa 2.

Ennen kuin louhinta voi siirtyä uudelle alueelle, tehdään alueella valmistelevia toimenpiteitä, joihin sisältyy puuston ja pintamaiden poistoa, mahdollisesti tarvittavien vesien käsittelyrakenteiden toteuttamista ja laajennusalueen merkitsemistä maastoon/aitaamista. Sopivaa vesienkäsittelyratkaisua etsitään YVA-menettelyn aikana. Lisäksi eteläiselle alueelle johtavaa tieyhteyttä parannetaan.

28.11.2025

Kuva 1. Hankkeen nykyinen toiminta-alue sekä laajemman toteuttamisvaihtoehdon (VE2) mukainen hankealue sekä louhinta-, maisemointi-, täyttö- ja kierrätysalueet.

28.11.2025

Kuva 2. Hankkeen kierrätystoiminnan alueet.

3 Tarvearvioinnin lähtökohdat

Luonnonsuojelulain (9/2023) 35 §:n 1 momentin mukaan jos hanke tai suunnitelma joko yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa todennäköisesti merkittävästi heikentää valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman tai verkostoon sisällytetyn alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura 2000 -verkostoon, hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan on asianmukaisella tavalla arvioitava

28.11.2025

nämä vaikutukset sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Sama koskee sellaista hanketta tai suunnitelmaa alueen ulkopuolella, jolla todennäköisesti on alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

Edellä mainitun lainkohdan sekä Euroopan unionin oikeuskäytännön perusteella arviointivelvollisuus syntyy, mikäli hankkeen vaikutukset yksin tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa a) kohdistuvat Natura-alueen suojelun perusteena oleviin luontoarvoihin, b) ovat luonteeltaan heikentäviä, c) laadultaan merkittäviä ja d) eivätkä ole objektiivisten seikkojen perusteella poissuljettuja. Natura-arvioinnin tarveharkinnassa selvitetään, aiheutuuko edellä mainittuja vaikutuksia ja esitetään johtopäätös, tuleeko luonnonsuojelulain 35 §:n 1 momentin mukainen luontotyyppi- ja lajikohtainen Natura-arviointi tehdä.

Mikäli ei ole poissuljettua, että viranomaisen lupaa tai hyväksyntää edellyttävä hanke tai suunnitelma yksin tai yhdessä muiden hankkeiden tai suunnitelmien kanssa voisi merkittävästi heikentää Natura-alueen suojeluperusteita, on tehtävä LSL 35 §:n mukainen Natura-arviointi (Mäkelä & Salo 2023).

Luonto- tai lintudirektiivissä ei ole määritelty, milloin luonnonarvot heikentyvät tai milloin ne merkittävästi heikentyvät. Euroopan komission (2000) julkaisemassa ohjeessa todetaan, että vaikutusten merkittävyys on kuitenkin määritettävä suhteessa suunnitelman tai hankkeen kohteena olevan suojeltavan alueen erityispiirteisiin ja luonnonolosuhteisiin, ottaen erityisesti huomioon alueen suojelutavoitteet. Euroopan komissio on julkaissut luontodirektiivin (92/43/ETY) 6 artiklan tulkintaohjeen, jonka mukaan ”Kaikki tapahtumat, jotka aiheuttavat alueen muodostamisen perustana olevan luontotyypin kattaman alan supistumista, voidaan katsoa heikentymiseksi. Luontotyypin kattaman alan supistamista on arvioitava suhteessa sen kattamaan koko pinta-alaan alueella ottaen huomioon kyseisen luontotyypin suojelun taso”.

Luonnonarvojen heikentyminen voi olla merkittävää jos (European Commission 2001):

- Suojeltavan lajin tai luontotyypin suojelutaso ei hankkeen toteutuksen jälkeen ole suotuisa.
- Olosuhteet alueella muuttuvat hankkeen tai suunnitelman johdosta niin, ettei suojeltavien lajien tai elinympäristöjen esiintyminen ja lisääntyminen alueella ole pitkällä aikavälillä mahdollista.
- Hanke heikentää olennaisesti suojeltavan lajiston runsautta.
- Luontotyypin ominaispiirteet turmeltuvat tai häviävät hankkeen johdosta.

28.11.2025

- Ominaispiirteet turmeltuvat tai suojeltavat lajit häviävät alueelta kokonaan.

Hankealue ei sijoitu Natura 2000 -alueille, mutta sen läheisyydessä sijaitsee Natura-alue. Tässä tarvearvioinnissa on arvioitu, voidaanko merkittävät vaikutukset Natura-alueen suojeluperusteisiin sulkea pois ilman luonnonsuojelulain mukaista Natura-arviota. Johtopäätöksenä on esitetty arvio lainmukaisen Natura-arvion tarpeellisuudesta.

4 Tunnistetut vaikutusmekanismit

Tässä kappaleessa on esitetty tiiviisti hankkeen tunnistetut vaikutusmekanismit Natura-alueen suojeluperusteisiin. Suojeluperusteisiin voi kohdistua suoria tai välillisiä vaikutuksia hankkeen elinkaaren aikana kolmessa eri vaiheessa: rakentamisen/valmistelutöiden, käytön ja käytöstä poiston aikana. Tunnistetut vaikutusmekanismit ja niiden kohdentuminen on koottu seuraavaan taulukkoon (Taulukko 1).

Taulukko 1. Yhteenveto hankkeen tunnistetuista vaikutusmekanismeista ja vaikutusten mahdollisesta kohdistumisesta Natura-alueelle.

Muutos	Vaihe	Kohde (suojeluperusteet)	Mahdollinen vaikutus Natura-alueeseen
Kiintoaineen, ravinteiden ja haitta-aineiden huuhtoutuminen ja pintavalunnan muutokset	Alueen valmistelu, toiminta-aika	Luontotyytit, saukko	Puuston poiston, maanmuokkauksen ja louhimisen yhteydessä huuhtoutuva aines (esim. räjähteet, kiviaines, orgaaninen aines, haitta-aineet) aiheuttavat muutoksia joen vedenlaadussa. Pitkäaikaisella kuormituksella erityisesti haitta-aineiden osalta voi olla myös välillisiä vaikutuksia saukkoon, mikäli haitta-aineita kertyy lajin saaliseläimiin.

28.11.2025

Maa-aineksen otto ja maantäyttö sekä lumen läjitys voivat muuttaa paikallisia pintavaluntoja ja sitä kautta joen virtaamaa, mikä puolestaan voi lisätä Ohkolanjoen tai siihen laskevien uomien eroosiota ja tulvimista. Tulviminen voi edelleen aiheuttaa reunavaikutuksia ympäröiviin terrestrisiin sekä lähdeluontotyyppeihin.

Pölyäminen	Toiminta-aika	Luontotyytit	Toiminnasta aiheutuvan pölyn kulkeutuminen ilmalaskeumana ja ympäristön likaantuminen.
Melu ja pärinä	Alueen valmistelu, toiminta-aika	Liito-orava, saukko	Valmistelutoimenpiteistä kuten puuston poistosta sekä toiminnan aikaisesta räjähteiden käytöstä ja raskailla työkoneilla liikkumisesta aiheutuva meluhaitta, joka voi karkottaa eläimiä tai muutoin aiheuttaa häiriötä näiden lisääntymis- ja levähdysalueille.

5 Arvio vaikutuksista Ohkolanjokilaakson Natura-alueeseen (FI0100061)

5.1 Natura-alueen kuvaus

Ohkolanjokilaakson Natura-alue (FI0100061 SAC) on kaksiosainen alue Ohkolanjoen ympäristössä Mäntsälässä. Alueen yhteispinta-ala on 22

28.11.2025

hehtaaria, josta lähes puolet koostuu boreaalisista lehdoista (Taulukko 2). Suurin osa tästä kuuluu valtakunnalliseen lehtojensuojeluohjelmaan. Myös Ohkolanjoki itsessään on suojeluperusteena Natura-alueelle luontotyyppinä vuorten alapuoliset tasankojoet. Natura-alueen erillinen, itäinen osa (Sandberginpelto; Kuva 3) on perinnebiotooppia, jonka lajistoon kuuluvat muun muassa saunionoidanlukko, ketonoidanlukko hakarasara ja särmäputki.

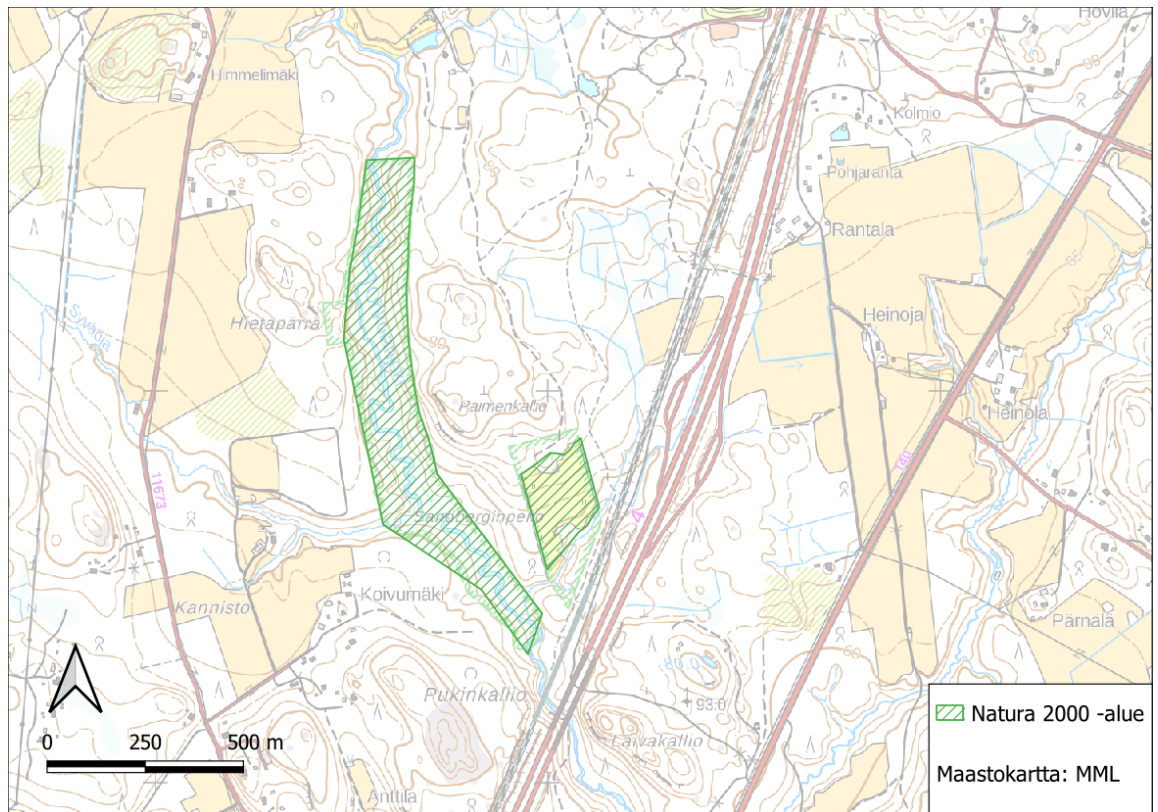
Tarkemmat biotooppirajaukset eivät ole tiedossa tämän Natura-tarvearvion laatimishetkellä.

Taulukko 2. Ohkolanjokilaakson Natura-alueen suojeluperusteena olevat luontotyyppit.

Koodi	Nimi	Pinta-ala (ha)
3260	vuorten alapuoliset tasankojoet, joissa Ranunculion fluitantis ja Callitricho-Batrachium- kasvillisuutta	2
6270	fennoskandian runsaslajiset kuivat ja tuoreet niityt	3,5
6430	kostea suurruohokasvillisuus	0,5
6510	alavat niitetyt niityt (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)	3,2
7160	fennoskandian lähteet ja lähdesuot	0,02
9050	boreaaliset lehdot	10,2
9070	fennoskandian hakamaat ja kaskilaitumet	0,2

28.11.2025

Kuva 3. Ohkolanjokilaakson Natura-alue maastokartalla.

Luontotyyppien lisäksi Ohkolanjokilaakson Natura-alueen suojeluperusteena on myös kaksi lajia, saukko ja liito-orava (Taulukko 3). Alueella on havaittu myös muuta huomionarvoista lajistoa.

Taulukko 3. Ohkolanjokilaakson Natura-alueen suojeluperusteena olevat lajit.
Lyhenteet: p=pysyvä

Koodi	Laji	Tieteellinen nimi	Tyyppi	Alueen populaatio (min-max, yksilöä)
1355	saukko	<i>Lutra lutra</i>	p	-
1910	liito-orava	<i>Pteromys volans</i>	p	2-2

Kaikki mainitut luontotyypit ja lajit kuuluvat alueen suojeluperusteisiin ja kaikkien suojeluperusteena on vähintään alueen merkittävyyden säilyttäminen osana verkostoa. Suojelussa ja hoidossa painotetaan alueen luontotyyppien ja lajien sekä elinympäristöjen tilan säilyttäminen

28.11.2025

turvaamalla luonnon omia prosesseja sekä hoitotoimenpiteillä, ja parantamalla luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen laatua ja lajin populaation elinvoimaisuutta ennallistamistoimenpitein.

5.2 Tarvearvio

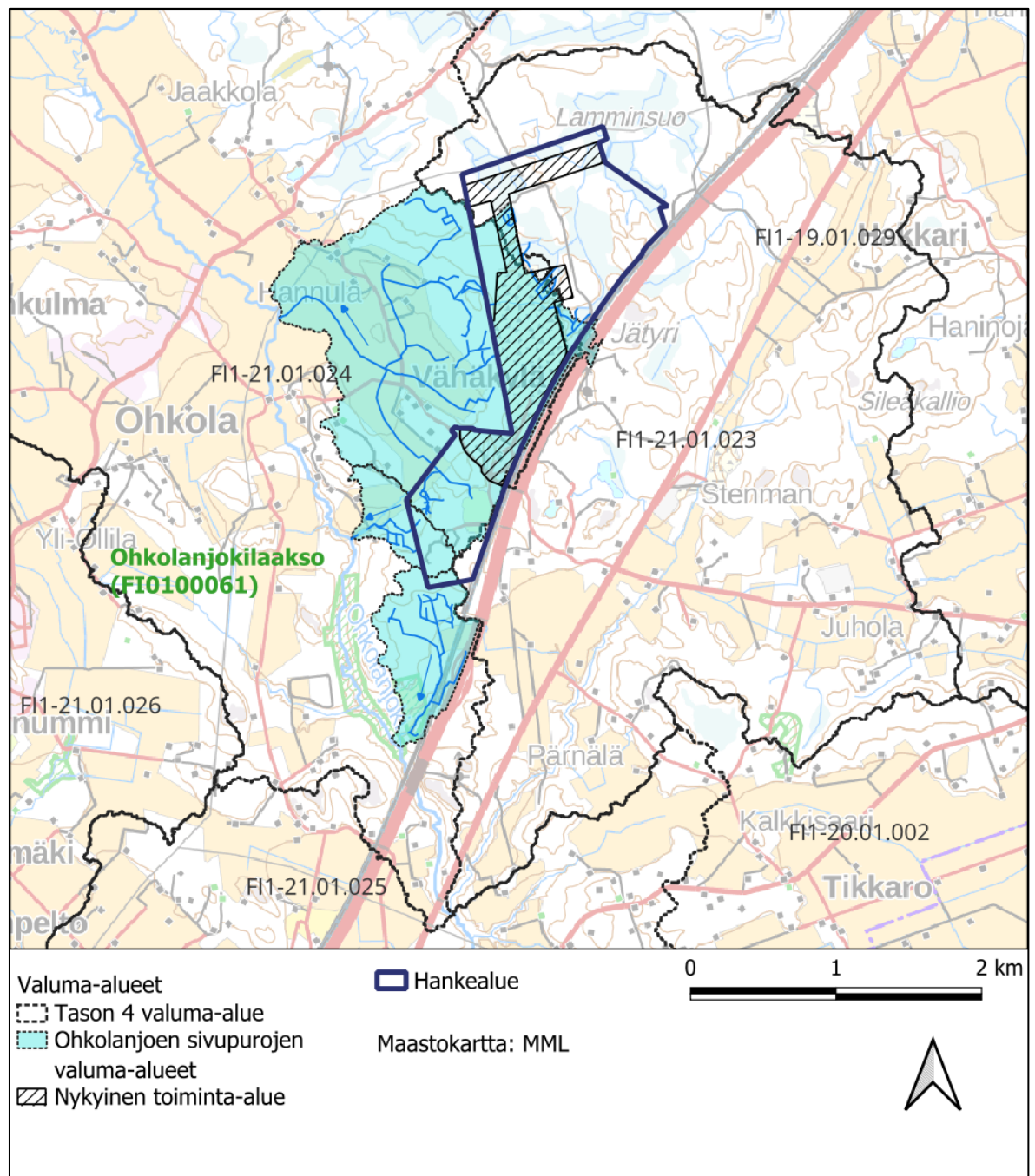
Kiviaineksen ottoa, kierrätystä ja läjitystä varten suunniteltu toiminta-alueen laajennus tapahtuu suurimmaksi osaksi poispäin Ohkolanjokilaakson Natura-alueesta kohti koillista (Kuva 2). Laajennuksen pienempi, eteläinen osa-alue sijoittuu lähimmillään noin 450 metrin etäisyydelle Natura-alueesta. Etäisyyksien vuoksi Natura-alueen suojeluperusteina oleviin lajeihin tai luontotyyppeihin ei todennäköisesti kohdistu pölystä, melusta tai tärinästä aiheutuvia merkittäviä haittavaikutuksia (Taulukko 1), mutta arvio tulee tarkistaa myöhemmin valmistuvien melumallinnuksen tulosten perusteella. Arvio perustuu pölyn osalta myös vallitseviin tuulen suuntiin; Suomessa tyypillisesti tuulee etelän, lounaan ja lännen suunnasta (Ilmatieteen laitos 2010), mikä osaltaan vähentää pölyn kulkeutumista Natura-alueen pohjois- ja koillispuoliselta toiminta-alueelta.

Laajennusalueille ei ole vielä tehty vesienhallintasuunnitelmia. Siten myöskään hulevesien purkureitit ja käsittelymenetelmät eivät vielä ole tiedossa. Koillisen suuntaan laajennettavat alueet sijoittuvat nykytilassa pääosin valuma-alueelle 21.01.023, jonka vedet purkavat Ohkolanjokilaakson Natura-alueen alapuolelle (Kuva 4). Tälle valuma-alueelle mahdollisesti johdettavilla vesillä ei siten olisi vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luontotyyppeihin tai lajistoon.

Laajennuksen eteläinen osa-alue sekä kierrätysalue sen sijaan sijoittuvat suoraan usean Ohkolanjokeen laskevan puron/ojan valuma-alueiden latvaosiin (Kuva 4). Näistä pohjoisin laskee Ohkolanjokeen noin kaksi kilometriä Natura-alueen yläpuolella, ja kyseiseen uomaan johdetaan myös nykyisen toiminta-alueen vesiä (tarkkailupisteet Pinta 1 ja 2; Eurofins 2025). Keskimäinen uomista laskee Ohkolanjokeen noin 300 metriä Natura-alueen yläpuolella, ja eteläisin uoma aivan Natura-alueen kaakkoispäädyssä. Mahdolliset muutokset alueella muodostuvien valumavesien määrässä (esim. lumen vastaanotosta johtuen) ja laadussa voivat heijastua Ohkolanjoen Natura-alueella sijaitsevaan osuuteen. Joen vedenlaadussa ja virtaamissa mahdollisesti ilmenevien muutosten suuruus ja merkitys jokiluontotyyppille riippuu alueella tehtävistä toiminnoista (esim. nitraattipitoisten räjähteiden käyttö louhinnassa, vastaanotettavan lumen laatu) sekä mahdollisten vesienhallintarakenteiden mitoituksesta ja puhdistustehosta.

28.11.2025

Kuva 4. Nykyisen ja suunnitellun toiminta-alueen (VE2) sijoittuminen valuma-alueille sekä Ohkolanjokeen laskevat purouomat. Nuolet osoittavat purouomien valuma-alueilla vesien virtaussuunnan kohti sivupurojen purkupisteitä Ohkolanjokeen.

Nykyiseltä toiminta-alueelta pintavesiä ohjataan laskeutusaltaan kautta Ohkolanjokeen purkavaan uomaan. Vuoden 2024 tarkkailuraportin

28.11.2025

(Eurofins 2025) mukaan laskeutusaltaasta purkautuvassa vedessä esimerkiksi nitraatti-, ammonium-, kloridi- ja sulfaattipitoisuudet sekä sähkönjohtavuus ovat olleet melko korkeita, joskin alempana Ohkolanjokea kohti virtaavassa uomassa tasot ovat olleet jonkin verran alhaisempia. Alueelta kulkeutuu siten nykyiselläänkin jonkin verran kuormitusta Ohkolanjokeen. Ohkolanjoen Natura-alueella tai sen läheisyydessä ei ole vedenlaadun tarkkailupisteitä. Lähin piste, jolta on mittaustuloksia viimeisten vuosikymmenten ajalta, sijaitsee jokiuomaa pitkin mitattuna noin 5 kilometrin etäisyydellä alavirran suuntaan (Ohkolanjoki 0,6).

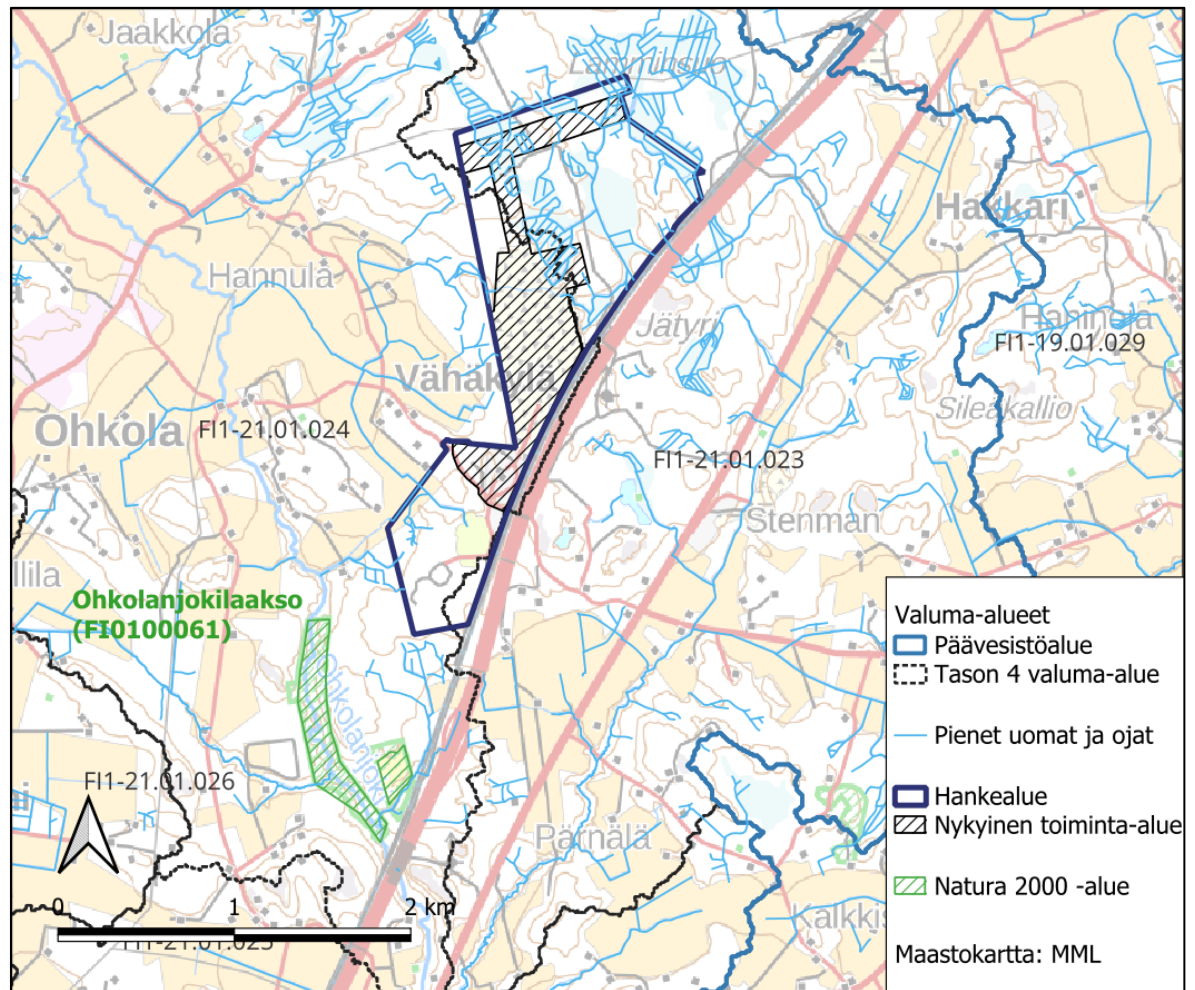
Mikäli Ohkolanjokeen kulkeutuva kuormitus lisääntyy tai Ohkolanjokeen laskevien uomien (Kuva 4) virtaamat huomattavasti muuttuvat, jokiluontotyyppiin voi kohdistua vaikutuksia, jotka osaltaan heikentävät Natura-alueen suojeluperusteisten luontotyyppien tai lajien tilaa. Alueelta tulevaa kuormitusta ja valumavesien määrää puolestaan on mahdollista arvioida tarkemmin vasta, kun alueen vesien johtamisreitit ja mahdolliset vesienhallintarakenteet ovat tiedossa.

Joessa esiintyvään saukkoon voi mahdollisesti kohdistua välillisiä vaikutuksia ravintoketjun kautta, mikäli Ohkolanjokeen kulkeutuu nykyistä enemmän haitta-aineita, jotka kertyvät saukon saaliseläimiin. Mahdollisista kiintoaine- tai virtaamamuutoksista arvioida aiheutuvan saukolle merkittäviä vaikutuksia; vettä samentava kiintoainekuormitus ei todennäköisesti heikennä saukon saalistusmahdollisuuksia nykyisestä, sillä savimaille sijoittuva joki on luontaisestikin sameavetinen.

Vaikka uomia pitkin ohjattavilla valumavesillä on selkein yhteys itse jokeen ja jokiluontotyyppiin, voi toiminnalla teoriassa olla vaikutusta myös ympäröiviin terrestrisiin sekä lähde- ja lähdesuoluontotyypeihin (Taulukko 2), jos alueelta tulevassa valunnassa tapahtuu joen tai sen sivupurojen virtaamiin nähden merkittäviä muutoksia: Mikäli vesiä johdetaan lumen vastaanottoalueelta tai eteläiseltä laajennusalueelta Natura-alueelle tai heti sen yläpuolelle ilman riittävää vesien viivytystä hankealueella, on olemassa riski, että uomien virtaaman kasvu lisää myös uomien tulvimista ja eroosiota, jolloin vaikutuksia voi ulottua myös uomaa sivuaviin Natura-alueen luontotyypeihin kuten lehtoihin ja alueen erilliseen perinnebiotooppiosaan. Uomien ympäristössä voi siten tapahtua reunavaikutuksena muutoksia läheisten luontotyyppien vesitasapainossa. Savimailla sijaitsevat uomat ovat luonnostaan eroosioherkkiä, ja uomien meanderointi lisääntyy ajan myötä myös ilman häiriötekijöitä muovaten hiljalleen myös terrestristen luontotyyppikuvioiden reunamia. Ilman riittäviä vesienhallintatoimia ja mahdollista Ohkolanjoen sivupurojen eroosiosuojausta ilmiö saattaa jossain määrin nopeutua, ja aikanaan tämä voi vaikuttaa myös Natura-alueen reunamien kehitykseen.

28.11.2025

Kuva 5. Hankealueen sijoittuminen suhteessa Ohkolanjokilaakson Natura 2000 -alueeseen ja oja-/uomaverkostoon.

6 Yhteenveto

Kiviaineksen otto-, läjitys- ja kierrätystoiminnan laajentaminen sijoittuu pääosin pois Ohkolanjokilaakson Natura-alueesta valuma-alueelle, jonka vedet purkavat Natura-alueen alapuoliselle osuudelle Ohkolanjoesta. Laajennusalueet sijoittuvat kokonaisuudessaan niin etäälle Natura-alueesta, että merkittävät pöly-, melu- tai värinävaikutukset suojeluperusteina oleviin luontotyyppeihin tai lajeihin ovat epätodennäköisiä. Arvio tulee kuitenkin tarkistaa YVA-selostusvaiheen melumallinnusten valmistumisen jälkeen.

Vesiteitse Natura-alueelle kulkeutuvien vaikutusten suuruuden ja merkittävyyden arviointiin suojeluperusteille liittyy tässä

28.11.2025

suunnitteluvaiheessa paljon epävarmuuksia, sillä laajennusalueiden hulevesien purkureitit ja mahdolliset vesienhallintarakenteet ja niiden tehokkuus ja arvio purkuvesien laadusta eivät ole vielä tiedossa. Alueelta tulevan kuormituksen sekä mahdollisten hydrologisten muutosten tarkempi arviointi on näin ollen tarpeen. Mahdollisten vaikutusten arvioidaan kohdistuvan lähinnä luontotyyppiin vuorten alapuoliset tasankojoet. Epäsuorat vaikutukset saukkoon ravintoketjun kautta ovat myös mahdollisia. Terrestriisiin luontotyyppeihin kohdistuvat vaikutukset ovat epätodennäköisiä.

Tämän arvioinnin perusteella Natura-arvio on tarpeen hankkeen myöhemmässä suunnitteluvaiheessa.

7 Lähteet

Eurofins 2025. NCC Industry Oy: Ohkolan kiviainestoimipiste, pohja- ja pintavesien tarkkailu. 30.1.2025

Ilmatieteen laitos 2010. Suomen tuuliatlas: Yhteenvetoraportti. Haettu 11/2025 https://expo.fmi.fi/ages/public/Tuuliatlas_yhteenvetoraportti.pdf

Mäkelä & Salo 2023. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43 | 2023.

